Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31638
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

Unde euidenter apparet quod sepe dictum esse fidelissime conspersisse dominum. eique secundum adventum in prefigurationibus veteris testamenti agnouisse.

Vide humilitatem meam Res.
et eripe me. quia legem tuam non sum oblitus.
Ecce iam uicesimam lunam plus ingredientes uicissim quasi se petentes unificari. quam mandata domini summo studio requisiuit. longe autem a peccatoribus salutem esse commemorat. quia simulata non fecerunt.

Principium quoque uerborum domini. ueritatem esse testatur. Sicut ad lunam huius principia redeamus dicit. Vide humilitatem meam. Quod hic uidetur admirari prinere. quoniam corporalia ingentibus tormentis afflugitur. ut non impius natura hominum sed uelut peccatum ultras estimetur. De hac humilitate sequens psalmus dicturus est. quia multum repleti sumus contemptione. et multum repleta est anima nostra obprobrium habundantibus et despectio superbis. Audi et aplin humiliantem se. Ego autem sum minimus apostolorum. Sicut hanc humilitatem purpureo quoque pallio uestiamur. dominus quoque dicit.
Ego autem uermis sum et non homo. obprobrium hominum et abiectio plebis. De hac humilitate diaboli superbia uicta est. ut ex comparia parte caderet. ne quod se proficuum presumpsisse gauderet. Sequitur.
Et eripe me. Unde scilicet non depenatur urgentium necessitate. et periculo mortis. et quecumque possint nulla concertatione beati mereri commenere. Non enim potest sese plus petere liberari se. a bocciosa humilitate. cui erat inclinus ac deuota professio.
Legem uero hic uita semenum dicit quem arc. Omnis qui se exaltat humiliabitur. et qui se humiliat exaltabitur. Quapter merito se hanc non diceb. at oblitum. qui mea usque adunque preseuerauit extremum. Iudica iudicium meum et redime me. propter eloquium tuum uiuifica me. Hic uersus sollicita pietate quere nos est. ne quod absit cohors secum parrogantia iudicari quesisse uideatur. de quibus scriptum est.
Iustus in principio sermonis accusator est sui.
Suum iudicium illud dicit. quo uerbo credidit. quo incarn. mone dni pura mente suscepit. securum utique iudicium. de quo nullus possit dm formidare. Nam ubi quem pdi gratum bene credendo iudicant sed. securi semper efficiuntur.
Et merito meis examin. mone duum iam peruent. quia se ipsis glorificandos esse cognoscunt.
Et respice quam pulcherrime facta denominatione.
Quod argumentum dir. a coniugatis. quando nomen denotione concordi consonantione form. tur. sapit.
Redime me. Quem redimere potest. non credentem.
Ut pro quo maxime sanguinem redemptionis funderet. si fidelis famulus non fuisset. Ad dicit.
Per eloquium tuum uiuifica me. illud scilicet uiuificatum. qui credit in me non morietur. sed habebit uitam eternam. Longe est a peccatoribus salus.
quia iustificationes tuas non exquisierit. In primo uersu lunem ei dixerat eripiendum se a persecutoribus esse. quia legem dni non fuisset oblitus. nunc aptissima contrarietate a superbis persecutoribus salutem dicit esse longinquam. quam iustificationes dni minime quesierunt. ut et deuotos spe bone conuersationis animaret. et pfidos proposita d. ipnatione terreret. Quod specialiter intelligendum estimo de iudeis. qui salutem id est dnm salutatorem non in credendo a se longe effecerunt.
Nam ut credere potuissent. iustificationes testamenti uetis minime requirere noluerunt. in quibus ut sepe dictum est. prefigurat est dni salutatoris adventum. Merito quasi a salute longe facti sunt. qui respuerunt salutis auctorem. Nam dum illis apl. tor ipse dns offerret. illum latronem barabam qualis ipsi fuerunt dumtaxat obtruant meritum elegerunt. Miserationes tue multe dne. secundum iudicium tuum uiuifica me. Miserationes sunt dni. quas afflictis et saucium diuersis modis subuenire dignatur. sicut ioseph qui carceris neruis rene